

בש"פ 2439/21 - נחמן אפטה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2439/21

לפני: כבוד השופט י' אלרון

העורר: נחמן אפטה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו ב-מ"ת 46520-02-21 מיום 22.3.2021 שניתנה
על ידי השופט צ' קאפח

תאריך הישיבה: ו' באייר התשפ"א (18.4.2021)

בשם העורר: עו"ד שחר חצרוני

בשם המשיבה: עו"ד עינת גדעוני

החלטה

1. לפניי ערר לפיסעיף 53 לחוקסדרהדיןהפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוקהמעצרים), עלהחלטתביתהמשפטמחוזיבתל אביב-יפו (השופטצ'קאפח) במ"ת46520-02-21מיום22.3.2021, בגדרהורהעלמעצרושלהעוררעדלתוסההליכיםהמשפטייםנגדו.

רקע וההליך בבית משפט קמא

2. נגד העורר הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של קבלת נכס שהושג בפשע, לפי סעיף 411 לחוק עמוד 1

העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); ירי מנשק חם באזור מגורים, לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין; החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144א(א) לחוק העונשין; נשיאת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144ב(ב) לחוק העונשין; וכן החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7א(א) ו-7ג(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג-1973.

3. כתב האישום שהוגש כנגד העורר מפרט שני אישומים.

על פי האישום הראשון, התפרץ אדם שזהותו אינה ידועה (להלן: פלוני) ביום 11.1.2021 לדירתו של שרון יעקב רשף (להלן: רשף) בעיר חולון וגנב מתוכה כספת ובה אקדח מסוג "גלוק" שבבעלות רשף. עוד באותו היום, העביר פלוני את האקדח לידי של העורר, זה האחרון נטלו, כיוון אותו לאחר והצטלם עמו כשהוא אוחז בו.

בהמשך לכך, נסעו פלוני והעורר לרחוב התאנה בעיר חולון. בהגיעם למקום ירד פלוני מהרכב ואמר "עכשיו, אין אין, הנה תסתכל, אין פה כלום"; העורר שאל "אין פה מצלמה?"; ופלוני השיב "סע, תן מהר, תן מהר, תן, אני אתפור, יאללה סע, תן מהר, תן מהר נו כבר, נו כבר, בוא הנה התקפלת בשנייה, יאללה תן להם תראה להם מאיפה משתין הדג". בתגובה, שלף העורר את האקדח וירה 12 יריות באוויר.

כנטען באישום השני, העורר החזיק ביום 31.1.2021 בביתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 35.5471 גרם נטו, ונמצאו בחזקתו כלים המשמשים לחלוקת הסם ולאריזתו, לרבות שקיות אטימה שקופות קטנות, משקל דיגיטלי, כף פלסטיק וניירות אפיה.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

בבקשה נטען, כי בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, ובכלל זה תלונתו של רשף המתארת את ההתפרצות לדירתו וגניבת האקדח; תמונות וסרטונים ממכשיר הטלפון הנייד של העורר, בהן הוא נראה אוחז באקדח מסוג "גלוק" והמתעדות את מועד החזקת הנשק והמספר הסידורי שלו, התואם את מספר הנשק של רשף; תיעוד וידאו ובו העורר נצפה יורה באמצעות האקדח בטבורה של עיר; דו"חות פעולה המפרטות דיווחים בדבר הירי; דו"חות מז"פ ולפיהם נמצאו בזירה 12 תרמילי אקדח, המתאימים לאקדח מהסוג שנגנב; דו"חות חיפוש המתעדים את תפיסת הסם בבית העורר; מחקרי תקשורת ולפיהם העורר שהה במקום; וכן שתיקת העורר בחקירתו.

עוד נטען בבקשה כי בעניינו של העורר קמה עילת מעצר של מסוכנות, מכוח סעיף 21א(1)(ב) לחוק המעצרים, לאחר שהעורר נטל אקדח וירה ממנו 12 כדורים בלב ליבה של שכונת מגורים. בהקשר אחרון זה הובהר כי העורר לא מסר מידע באשר למיקום האקדח, ולפיכך שחרורו של העורר ממצער עלול לאפשר לו נגישות אליו.

כמו כן, קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21א(1)(ג)(3) לחוק המעצרים, הואיל והעורר נתפס כשברשותו סם מסוכן מסוג קוקאין וכן כלים לחלוקתו.

לבסוף נטען כי נגד העורר תלויים ועומדים מספר הליכים פליליים בעבירות רכוש, התפרצות ומרמה.

5. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי טען בא כוח העורר באשר לדיון של ראיות לכאורה להוכחת עבירות הנשק, זאת הואיל ומהתמונה שהושגה ממכשירו הנייד של העורר לא ניתן לזהות את המספר הסידורי של הנשק שהיה בידו; כך גם באשר לזיהוי הדמות הנצפית בסרטון, המתעד את הירי, כעורר.

לצד זאת, הסכים בא כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה באשר לעבירת הסם.

כמו כן, עתר בא כוח העורר לשחרור העורר בתנאים מגבילים וזאת לנוכח גילו הצעיר, העובדה כי ההליכים התלויים ועומדים נגדו אינם בעבירות המיוחסות לו בהליך דנן ומאחר שאין לחובתו עבר פלילי.

6. בית המשפט המחוזי ציין כי עיקר המחלוקת מתייחסת לזיהוי העורר כמי שביצע את הירי בפועל, כאשר בא כוח העורר טען כאמור כי על פניו ניתן לראות בבירור מהתמונות בזירת העבירה שאין מדובר בזה האחרון. ואולם, בית המשפט לא קיבל את טיעונו זה והדגיש כי עומדת לעורר לרועץ שתיקתו בחקירה, לרבות בעת הצגת התמונות בפניו.

בנוסף, הפנה בית המשפט המחוזי להשוואה שנערכה "בין שלל תמונות המשיב [העורר - י.א.] אשר נמצאו במכשיר הנייד שלו לבין תמונות האדם היוצא מהרכב ויורה כאשר הוא מצולם על ידי חברו המעודד אותו.

זאת אף זאת, התייחס בית המשפט המחוזי להחזקת הסם מסוג קוקאין במשקל כולל של למעלה מ-35 גרם נטו, כמיוחס לעורר באישום השני שהוגש נגדו; וכן ציין את דבר ההליכים הפליליים התלויים ועומדים נגד העורר, בגין עבירות רכוש, התפרצות ומרמה.

טענות הצדדים בערר

7. בערר שלפניי שב וטען בא כוח העורר באשר לדיון של ראיות לכאורה ככל שהן מתייחסות לאישום הראשון וחלק על זיהוי האדם היורה בסרטון כעורר.

8. מנגד באת כוח המשיבה הסתמכה בטיעוניה על תמונות וסרטונים שצולמו במכשיר הטלפון הנייד של העורר, כאשר בתמונות אחדות הוא אוחז באקדח מסוג "גלוק" או מצלם אותו, תוך שניתן לזהות את המספר הסידורי של האקדח ובסרטון אחד מזוהה העורר כיורה באקדח; וכי העורר אכן "בסמיכות קרובה לרחוב התאנה" במועד האירוע, בה נמצאו 12 תרמילים המשוכיכים לאקדח מסוג "גלוק".

זאת ועוד, הדגישה באת כוח המשיבה כי העורר נמנע מלהשיב בחקירותיו לשאלות החוקרים לעניין עבירות הנשק ו"שמר על זכות השתיקה", כאשר היה מצופה ממנו להשיב לשאלות חוקריו ואולי אף להכחיש כי הוא איננו הדמות הנצפית בסרטון.

דיון והכרעה

9. דין הערר להידחות.

10. לצורך מעצרו של נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, נדרש להוכיח כידוע קיומן של "ראיות לכאורה להוכחת האשמה", בהתאם לסעיף 21(א) לחוק המעצרים. בית המשפט נדרש לבחון בשלב זה האם ישנו סיכוי סביר כי בראיות הלכאוריות בחומר החקירה יהיה בבוא העת, לאחר שמיעת הראיות כולן, כדי להביא להרשעת הנאשם.

לאחר שעיינתי בחומרי החקירה, שוכנעתי כי במקרה דנן ביססה המשיבה תשתית ראיתית לכאורית מספקת. מחומר החקירה עולה כי נמצאו במכשיר הטלפון הנייד של העורר מספר תמונות וסרטונים שצולמו במכשיר זה בסמוך לשעת האירוע, ובהתמונה של אקדח מסוג "גלוק" בעל מספרו הסידורי של האקדח הגנוב; וכן תמונות וסרטונים בהם העורר נראה מחזיק אקדח מסוג "גלוק".

די בראיות אלה כדי לייחס לעורר לכאורה עבירות של החזקת ונשיאת נשק שלא כדין, המקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים, ויש בהן כדי להצדיק את מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (בש"פ 5119/20 מדינת ישראל נ' ג'באלי, פסקה 11 (24.7.2020)).

עמוד 3

על כן, אף אם אניח לטובת העורר כי הוא איננו הדמות בסרטון הירי ולא ביצע את הירי בשכונת מגורים, הרי שקיימות ראיות לכאורה לעניין עבירות של החזקת ונשיאת נשק שלא כדין, זאת לצד קיומן של ראיות לכאורה בעבירת הסמים – עליהן העורר אף לא חלק (ראו והשוו בש"פ 7003/20 סילבר נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (20.10.2020)).

באשר לראיות המוכיחות ברמה לכאורית כי העורר ירה בנשק חם שלא כדין באזור מגורים, ולטענת העורר כי זיהויו בסרטון שגוי. צפיתי אף אני בסרטון, ומבלי לקבוע מסמרות בעניין, נדמה כי יש ממש בטיעוני המשיבה באשר לדמיון בין העורר לבין הדמות הנצפית בסרטון. מכל מקום, שאלת זיהויו בוודאות מקומה להתברר במסגרת ההליך העיקרי.

שעה שהעורר לא סיפק הסבר מניח את הדעת כיצד סרטון הירי מזירת האירוע הגיע למכשיר הטלפון הנייד שלו ולא שלל כי הוא הוא הדמות הנראית בו – אלא שמר לאורך החקירות כולן על זכות השתיקה – מצאתי כי המשיבה ביססה תשתית ראייתית לכאורית מספקת.

על האמור לעיל, יש להוסיף כאמור את הסם מסוג קוקאין אשר נתפס ברשות העורר, כמפורט לעיל.

11. בטרם סיום אעיר כי מעובדות כתב האישום והראיות לכאורה שהוגשו במסגרת ההליך דנן, מהן עולה כי העורר לכאורה מחזיק ונושא נשק שלא כדין וביצע בו ירי במרכז שכונת מגורים – נלמדתרמת מסוכנות רבה הנשקפת ממנו. מסוכנות זו אף גוברת לנוכח העובדה כי האקדח הגנוב בו בוצע הירי, טרם נתפס.

12. אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, ז' באייר התשפ"א (19.4.2021).

ש ו פ ט